Ч. 237 (14.486). Львів, середа 21. жовтня 1936. Оплата pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Свіжа жертва комуністичних бандитів.

Пишуть нам:

Вечором 15. жовтня ц. р. бандитсько-комуністичні найминти, озброєні в карабіни, рушниці і багнети, напали на свідомих селян, що верталися селом у Камінці Боброїдах равського повіту, а саме на **Михайла Зеленого, Анну Зелену** і **Дмитра Гоція.** Комунарі освітили їх електричними лямпами, пізнали свій жир і віддали в напрямі них сальву стрілів. Жертвою комунарів-бандитів упав на місці, прошитий кулею в серце та посічений опісля багнетами, молодий ідейний громадянин **Михайло Зелений,** а Дмитро Гоцій ранений.

Бл. п. Михайло Зелений брав активну участь у всіх культурно-освітніх та економічних установах села і був у цьому році головою Т-ва „Луг“ та мужем довіря Головного Товариства „Просвіта“ у Львові. Згинув трагічною смертю з рук комунарів як селянсько-народний діяч за те, що ввесь свій вільний час присвячував вихованню односельчан, перешкоджаючи в цей спосіб жирувати темним большевицьким наймитам. Упав при жертвеній праці як воїн, вірний до кінця свого життя Великій Ідеї.

Похорони на приказ поліції відбулися несподівано вже дня 16. жовтня вечором.

Честь і слава памяти ідейного Громадянина!

Вибори у Норвеґії.

ПЕРЕМОГА СОЦІЯЛІСТІВ

ОСЛЬО, 20. 10. ПАТ. Вчора відбулися вибори до парляменту, що мали спокійний хід; голосувало коло 90 прц. Як виходилоб з частинних вислідів, які дотепер відомі, **у складі парляменту не буде ніяких змін.**

ОСЛЬО, 20. 10. Авас. У вчорашніх виборах узяв участь дуже великий процент виборців. **Помітний поважний зріст соціялістичних голосів. Правдоподібно дійде до завзятої боротьби за більшість у новому парляменті.**

Збройна боротьба в Палестині не покінчена.

НЕ ЗАМИРЕННЯ ЛИШЕ ПЕРЕДИШКА.

ЄРУСАЛИМ, 20. 10. ПАТ. В арабських націоналістичних колах не сподіються, щоб настав спокій. Повстанці **думають і дальше боротися, перешкоджуючи у жнивах та у вивозі помаранч.** Сільське населення сильно поденервоване, мешканці Геброну заявили, що уважають теперішній стан лише хвилевою передишкою, яка довго не потреває, якщо англійці не виповнять обіцянок, що їх дали при нагоді „відозви трьох королів“. Араби обурені на еміра Кераку (Трансйорданії) Абдуллу, що дав ініціятиву до відозви, яка взиває населення занехати активну боротьбу.

В Румунії не буде кабінетної крізи.

БУКАРЕШТ, 20. 10. Радор заперечує рішуче поголоски про урядову крізу, що появилася у закордонній пресі. На ділі в уряді не буде ніяких змін.

СЛІДАМИ БЕЛЬҐІЇ.

БУКАРЕШТ, 20. 10. ПАТ. Тутешні політичні кола уважно слідкують за міжнародним положенням, яке витворилося після промови бельгійського короля. З голосів правдивої преси пробивається тенденція унезалежнити Румунію від можливих міжнародніх конфліктів. Також б. премієр Вайда-Воєвод заявив на святі „румунського фронту“, що Румунії слід піти бельгійським приміром і вести політику, що забезпечилаб її перед жертвами. Він радить м. ін. заключити румунсько-німецький пакт ненападу.

Рузвелт — противником імперіялізму та договорів.

ВАШИНГТОН, 20. 10. ПАТ. У промові на тему закордонної політики Злучених Держав заявив представник державного департаменту Веллес, що попередні американські президенти не рахувалися з правами народів та суверенністю чужих держав і боронили власности америк. громадян збройною силою. Щойно Рузвелт покінчив з тою політикою.

ВАШИНГТОН, 20. 10. ПАТ. Міністр війни Вудрінг заявив у передвиборчій промові: Нам треба йти слідами Вашингтона, себто бути в добрих взаєминах зі всіми державами, але не заключувати аліянсів з ніякою, оминаючи політичних зобовязань. Рузвелт ненавидить війну, наші зброєння мають чисто оборонний характер.

Опозиція проти анґльо-єгипетського договору.

КАЇРО, 20. 10. ПАТ. На надзвичайному засіданні парляменту, що на ньому мають ратифікувати договір з В. Британією, б. премієр Алі Махер Паша виступить з гострою критикою. Також кількох б. міністрів та безпартійних діячів видасть відозву проти згаданого договору.

Довіря для бельґійського уряду.

БРЮССЕЛЬ, 20. 10. ПАТ. Посли і сенатори ліберальної лівиці одноголосно висловили урядові довіря та обіцяли йому помогти утримати єдність краю і національних установ. Вони рішили також підтримати здійснення військових реформ.

Союзницька Бельґія „невтральна“.

Париж, 16. жовтня 1936.

Король Бельгії Леопольд III. проголосив невтральність свого краю. Ввесь світ зрозумів це, як відірвання Бельгії від тісного союзу з Францією та наближення до Німеччини. Очевидно, що та „невтральність“ найбільше, просто потрясаюче враження викликала у Франції. „Ось вам льогічний наслідок франко-совітського союзу“ — вичитуєте у париських ґазетах. „Наша закордонна політика завела на цілій лінії“ — чуєте балачки. „Найліпші приятелі нас покидають...“ У цих кількох рядках вичерпується зміст першого відруху французької публичної опінії.

Франко-совітський союз! Нині нема відай одного громадянина у Франції, щоб не відчував, що від хвилини підпису того дипльоматичного акту, настали дуже тяжкі дні для французької закордонної політики. Англія, хоч і дала теоретичну згоду на франко-совітський союз, веде від того часу строго англійську, себто наскрізь еґоїстичну великобританську політичну лінію. Німеччина використала франко-совітський союз як претекст, щоби занятись демілітаризовану смугу Надренії. Югославія віддалилася від Франції, і вперто досі не визнала СССР, а назагал у Малій Антанті німецькі впливи скріпилися, особливо від провалу Тітулеска у Румунії. Польща веде далі дуже елястичну політику між Берліном та Парижем. Рим використовує франко-совітський пакт у своїй дипльоматичній грі між Льондоном і Берліном...

Значить, політика Ке д' Орсе завела? — спитаєте. Мабуть не вина в цьому французької дипльоматії, а головна причина лиха у непевній політиці цілого ряду урядів, що прийшли у Франції до влади після двох останніх французьких виборів, отже не тільки одного уряду п. Блюма—Дельбоса.

Ідею франко-совітського пакту задумав чейже уряд „національної єдности“ Думерґа, міністром і головним промотором цієї дуже ризиковної гри був покійний міністер Барту, а не забуваймо, що міністром війни був тоді герой Вердену маршал Петен. Націоналістична Франція (бо уряд б. президента Думерґа був виразником національної Франції) могла дозволити собі на люксус дипльоматичних вихилясів з СССР, не тратячи довіря в европейській політичній опінії. Барту хотів лише повторити політику окруження Німеччини великого Делькасе, знаючи згори, що закидувати Думерґові, Петенові чи йому самому, що Франція стає знаряддям большевицьких інтриг — булоб смішне. Барту, як історик, мав мабуть перед очима приклад кардинала Рішеліє. Хто важився твердити, що князь церкви Рішеліє зраджує Рим, ідучи з протестантами проти католицької Австрії?! Парадокс політики Рішеліє був тільки поверховний: дома він нищив французів-протестантів в імя французької єдности, а з чужинецькими протестатами йшов спільно проти католицької Еспанії та Австрії. Справдішня велич політики Рішеліє — пише французький історик Жак Бенвіль — у тому, що він зумів відвернути італійські та німецькі католицькі держави від впливу католицької династії Австрії та при

тягти їх під покров Франції. Помагав йому в тім монах, славетний Пер Жозеф, сіра еміненція Франції. „Протестантами треба користуватись наче протиотрутою — казав Пер Жозеф — якої малі давки помагають, а великі вбивають".

Барту бажав злучити християнський світ з большевією під покровом консерватнвної Франції проти Німеччини. Його нагла смерть, упадок уряду Думерґа, пізніші слабі французькі уряди та головно вислід останніх виборів надали вже іншу закраску франко-совітському пактові. Багата й консервативна Франція втратила противбольшевицьке обличчя у світовій опінії, що його мабуть булаб вдержала не вважаючи на франко-совітський договір, якщоб праві партії мали більшість у парляменті. Уряд премієра Блюма, як експозитура „людового фронту" мусить спиратися в палаті послів теж і на голосах комуністичних послів. Звідси скріплене недовіря щодо можливих ходів французької закордонної політики у дипльоматичних кругах Европи.

На заяву короля Леопольда III. вплинули й внутрішні бельгійські відносини, які вимагають окремого освітлення. Всетаки та бельгійська заява невтральности є найкращим доказом також на упадок міжнародного авторитету Франції. У внутрішній французькій політиці бельгійський жест доливає оливи до вогню. Конфлікт між соціялістами, радикалами й комуністами є вже тут у стадії явного, хоч і затяжного, процесу.

Юрій Студинський.

Звижка цін на збіжжа і девалюація.

НАРАДА ПРО СУЧАСНУ ГОСПОДАРСЬКУ СИТУАЦІЮ У ПРОМИСЛОВО-ТОРГОВЕЛЬНІЙ ПАЛАТІ У ЛЬВОВІ.

Дня 19. жовтня ц. р. запросила Львівська Промислово-Торговельна Палата представників господарського життя на нараду, на якій обговорено сучасну господарську ситуацію у звязку з девалюацією в інших краях та зростом цін. На нараді явилося кількадесять представників хліборобських, кооперативних, торговельних, промислових, ремісничих та робітничих орґанізацій, у тому з українців сен. Остап Луцький від РСУК, д-р Евген Храпливий від „Сільського Господаря" та радн. Скопляк від Союзу Українських Купців і Промисловців.

Конференцію відкрив голова Палати **д-р** Шарський, який вказував на те, що девалюація в інших краях мусіла відбитися на торговлі, головнож на експорті в Польщі. Одначе ці явища в ніякому разі не повинні привести до девалюації золотого, бо це непотрібне, а з господарського погляду шкідливе. Девізова і товарова реґляментація є достаточним засобом, щоб реґулювати імпорт та експорт. Вищі ціни товарів у Польщі, головнож збіжжа, вирівняються через те, що ціни за кордоном ідуть постійно вгору. Деякою небезпекою є надто скорий зріст цін хліборобських продуктів, головно збіжжа, що може бути настільки трівожне, що інші товари першої потреби мусілиб таксамо зрости в цінах, а це моглоб привести до замішання на ринках. Тому добре булоб удержати ціни збіжжа на відповідній висоті та не допустити до наглих скоків тих цін.

Як перший промовець виступив від зорганізованих у своїх організаціях хліборобів **сен. Остап Луцький,** який на основі дуже дбайливо опрацьованих числових даних представив, що сучасна звишка цін на збіжжа є нічим іншим, як ледви частинним поворотом до тих цін, які хліборобство мусить дістати, щоб довести свої варстати праці до примітивної рентовности. А до того ще дуже далеко і тому становище хліборобів таке, що звишки цін на хліборобські продукти, яка є вислідом конюнктуральних обявів та до деякої міри навіть льокальних атмосферичних зявищ, не гільки не треба здержувати, але навпаки: треба буде їй ще й дальше сприяти. Бож від літ і хліборобські організації, і уряд, і навіть промислові й торговельні орґанізації прямували до того, щоб село поправило свою доходовість, а коли це в дуже маленькій мірі сталося через звишку цін збіжжа, то з цього роблять уже якусь небезпеку, якої фактично нема. Зокрема промовець представив на основі ґрафіконів, що відхилення цін збіжжа від цін хліба є сьогодні куди більше у чекорисгь цін збіжжа, як у попередніх роках, і тому наглої звишки цін таких товарів першої потреби, як хліб та подібні, треба шукати не у селянина, а в промисловців та пекарів. Заявився рівночасно іменем хліборобських кругів проти девалюації, яка з погляду хлібороба не принесе йому користи, хіба втрату.

Промова сен. Луцького стала вихідною точкою до дискусії, в якій забирали слово: представник збіжевої біржі д-р Панет, представник християнського купецтва Пфав, представники промисловців Паммер, Рукер, Вайнреб, представник збіжевої біржі Френкель і кількох бесідників ... всі стверджували, що звишка цін збіжжа — ... додатне явище, яке вплинуло корисно на ціле господарське життя, й рівночасно заявилися проти девалюації золотого. Було теж чимало нарікань на зарядження влади щодо дрібного купецтва, яке піднесло ціни на товари першої потреби ... подорожків сирівець, а зате покарано ... купецтво.

Вкінці нарада ухвалила таку резолюцію, предложену дир. Ясінським:

„Зібрані на нараді в Торговельно-Промисловій Палаті у Львові в справі обговорення сучасної господарської ситуації стверджують, що рішення уряду щодо вдержання надалі дотеперішнього паритету золотого, не зважаючи на девалюацію валюти у низці інших держав, є одинокослушне і вказане та що у звязку з цим на розвиток цін у Польщі повинні мати вплив виключно чинники конюнктуральної натури".

—o—

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ У ФРАНЦУСЬКІЙ РІЧНІЙ ПЛАВБІ.

ПАРИЖ, 20. 10. ПАТ. Вчора вернулися до праці робітники річної плавби. Найближчого тижня йтимуть переговори про збірну умову.

—o—

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Шотляндські гірники відкинули нові платні, які їм пропонували власники копалень; гроз... конфлікт.

Англійський провідник лейбуристів домагається, щоб негайно скликати парлямент. Його внесок правдоподібно перепаде, бо нормальна сесія має початися 29. ц. м.

Болгарська прокуратура обвинуватила 11-ох членів міської управи Ґаброва за комуністичну діяльність.

Італійський міністр закорд. справ гр. Чіяно виїхав учора до Берліна.

Німецький канцлер заіменував мін. Ґерінґа ґенеральним виконавцем 4-літнього пляну, даючи йому великі повновласти.

В Індії дійшло до нових індусько-мусулманських бійок у Бомбаю; 4 особи вбиті, 50 ранених, 50 арештованих.

Палестинські араби вчора двічі обстріляли британські відділи.

—o—

М. РУДНИЦЬКИЙ.

Тимотей Бордуляк.

(1863 — 1936).

Тепер, коли Бордуляк у кращому світі перестав цікавитись дрібними сплітками, можемо вже голосно повторити, що його віддавна вважали в нас за покійника і неодин здивується, що він помер щойно тепер. Бордуляк мав імення письменника, але з літературою, як і з ширшим світом, пірвав звязки дуже давно. Том його образків та оповідань п. з. „Ближні" вийшов у бібліотеці „Діла" 1899 р. і цим дебютом Бордуляк майже закінчив свою письменську працю. Коли принагідно питали його, чому він не пише, він добряче всміхався: „а нащо?"

Своїми оповіданнями належить Бордуляк до доби наших перших побутових галицьких письменників, що почали змальовувати сільські злидні у напів сентиментальних, напів реалістичних образках. Чайковський, Коваль'в чи Кобринська, подібно як Бордуляк, змальовували те, що бачили довкола себе, бючись у сумнівах, чи на життя простолюддя треба дивитися як на безпросвітне горе, чи треба докидати до нього слова надії та віри. Нераз око оповідача зупинилося на якійсь картині, що вязала трагедію з веселою анекдотою, то знову розливалася у так званому поетичному настрою.

Т. Бордуляк мав хист живого спостерігача і почуття міри себто композиції. Його дрібничні відхили та невеличкі епізоди не нудили своєю балакливістю, дарма що нераз „для життєвої правди" він свідомо передавав довші розмови своїх героїв. Герої Бордуляка — жертви сільського лихоліття, але Бордуляк уміє кількома рисами схопити їх життєву енерґію, спроби боротьби з обставинами. Такі давні його новелі як „Бідний жидок Ратиця", „Гаврило Чорній" та „Іван бразилієць" могли би стати матеріялом до повістей. Неодна їх сторінка нагадує своїм реалізмом — холодною аналізою,що має заступити слово від автора — такого майстра як Франко.

Видається на перший погляд, що змальовувати те, що бачимо — дуже простий принцип. Та саме тим різнився т. зв. наївний реалізм від реалізму свідомого, що свідомий реалізм розумів, яку велику ролю грає у письменській творчости уява автора та метода його праці. Бордуляк, як неодин наш побутовий письменник, не мав такої багатої уяви, щоб спостереження, які брав із життя перетворювати на елементи композиції; факти, які трапились у житті дрібних, нещасливих людей, він передавав так, як це було справді, немов списував їх життепис. Таким робом бідне, небагате на події життя залишалось бліде — не могло розбуджувати живіших вражінь у читача, його дієві особи не мали в собі досить духового змісту, щоб не старітись з ходом літ.

Чому Бордуляк мовчав, щораз рідше пробував писати? З тої самої причини, що й багатьох інших наших письменників засуджених на провінціяльну буденщину: — бачив довкола себе щораз менше подій та людей, які моглиб були його зацікавити, розбудити його уяву. Роки минали і за той час приходили молодші письменники, з новими засобами — уяви, мови, підходу до життя. Неодин мотив із оповідань Бордуляка віднайдете у Стефаника, Мартовича, Черемшини, ще молодших авторів. Та ці нові мотиви відповідали вже новим домаганням літератури, новому смакові.

„Він сів кінець стола зажурений і схилив на руку важку голову та з думками ... окружними, неначе хорий, болісно стогнав".

Чи не нагадує це початок новелі Стефаника?

А початок другого оповідання, чи не нагадує ліризму Черемшини:

„Бузьки вертали з вирію, з далекого подорожування. І чим більше зближалися вони до любої рідної країни, тим веселішими ставали, тим більше спішились, тим бадьоріше краяли воздух своїми крилами".

Ввійшов Бордуляк до літератури, навіть до читанок. Але його перша велика збірка не дочекалась нових видань, хоч мало, дуже мало було в нас добрих побутових новель і все ще ... ставало лектури для молоді і читалень. В останніх часах одне радянське видавництво приґадало Бордуляка перевидавши його новелі. Навіть та остання краплина осолоди, яку старається вливати до гіркої чаші наших письменникам на старість — ювилей, теж його оминула.

Зате не оминула його доля багатьох наших письменників засуджених на найстрашнішу недугу, що виснажує талант і відбирає охоту до праці: на відокремлення у провінціяльнім середовищі.

Напрямні нашої самоуправної політики.

Дня 25. вересня ц. р. відбулося в домівці Краєвої Народньої Канцелярії (УНДО) у Львові засідання Повітового Народнього Комітету Львівщини разом з Клюбом Українських Радних львівського повіту для обговорення напрямних нашої самоуправної політики в цьому буджетовому сезоні. Через те, що нарада мала ширше значіння, взяли в ній участь від Президії УНДО пос. Вол. Целевич, далі пос. д-р Корнило Трояи, пос. Гриць Тершаковець, м-р Б. Бородайко й ред. Зенон Пеленський. На нараді ухвалено низку постанов та резолюцій, які набірають безпосередньої актуальности саме тепер, з огляду на недалеку вже пору ухвалювання самоуправних буджетів. Нижче вміщуємо текст цих резолюцій:

РЕЗОЛЮЦІЇ В САМОУПРАВНИХ СПРАВАХ.

I. Щоб члени радні в устроєвих органах самоуправи всіх ступнів могли успішно обороняти інтереси і права українського населення, повітова нарада українських самоуправників Львівщини в порозумінні з Повітовим Народнім Комітетом львівського повіту постановила на своїм зібранні 25. м. м. отсе:

1. Зацікавити якнайширші круги українського загалу справами територіяльної самоуправи, яка навіть в умовинах теперішнього незвичайно звуженого самоврядування дає все таки бодай деяку можливість оборони життєвих прав та інтересів українського народу, зокрема у трьох полудневосхідних воєвідствах (Львівщині, Станиславівщині й Тернопільщині), на основі окремих дотичних законних постанов.

2. Українські самоуправники всіх ступнів територіяльної самоуправи тільки тоді будуть успішно виконувати наложені на них обовязки, коли будуть основно обзнайомлені з усіми обовязуючими законами про самоуправу. Тому нарада закликає українських самоуправників основно вивчити ці закони та запізнавати з ними усе наше громадянство. (Мова тут головним чином про самоуправний закон з 23. березня 1933 р., далі про буджетовий закон з 17. червня 1924 р. ч. 51 поз. 522 разом з розпорядком Міністерства Внутрішніх Справ з 6. грудня 1932 р., виданим у порозумінні з Міністерством Скарбу В. Д. З. ч. 11, поз. 71 з 1933 р. включно з обіжником Міністерства Внутрішніх Справ з 15. листопада 1933 р. С. Ф. 11 (3) 15. Н. 110). Йде теж про якнайдокладніше обзнайомлення наших самоуправників з постановами статтей 4, 5 і 6-ої закону з 31. липня 1924 р. В. З. Д. ч. 73, поз. 724 і § 3, 4, 5 виконного розпорядку Ради Міністрів з 24. вересня 1924 р. В. З. Д. ч. 85, поз. 820, про державну мову урядування державних та самоуправних влад). Всі ці закони й постанови окреслюють суму наших управнень та обовязків у самоуправі й без знання цих законів наші самоуправники не зможуть справитися з наложеними на них нашим народом громадськими обовязками.

3. Згідно з вище наведеними законними постановами й розпорядками слід українським самоуправникам усіх ступнів **переводити в їхніх самоуправах ухвали в тому напрямку, щоб наради їхніх засідань, списувані протоколи цих засідань і всякі приймані ухвали відбувалися крім польської обовязково також і в українській мові.**

4. Зокрема українські самоуправники повинні переводити в самоуправах постанови, щоб **усі прилюдні громадські оповістки, листування зі самоуправними владами та їх установами на територіях вище згаданих воєвідств так само були ведені й видавані обовязково в українській мові.**

5. Подібно повинні українські самоуправники **настоювати рішуче на тому, щоб орієнтаційні таблиці, дороговкази і т. п. були на вище згаданих територіях зазначувані в обидвох тутешніх мовах.**

6. З огляду на те, що громади, які мають власний маєток, т. зв. здебільша власні пасовиська й оплачують цілий свій буджет так само особовий, як і річевий та освітній (шкільний) майже виключно з пасовиськових оплат і через те ці тягарі поносить найбільш бідне та зубожіле населення, яке свою худобу мусить випасати на громадських пасовиськах, далі з огляду на те, що остак поза скобками співпоношування буджетових громадських тягарів опиняються заможніші верстви села, зокрема обшарники, урядовці, учителі і т. д., треба **прямувати до того, щоб буджети громад були покривані оплатами, накладаними пропорціонально до власности ґрунтів, а не на основі обтяжування оплатами штук випасуваної худоби.**

7. Радам громадським доручається, щоб вони **домагалися введення примусового покриття повітовими виділами дефіцитів волостей, так само, як згідно зі законом волости покривають усі буджетові дефіцити громад.** Слід зрештою у звязку з цим домагатись, щоб адміністраційна повітова влада переводила розмежування волостей у такий спосіб, щоб не було дефіцитових волостей.

8. Громадські радні повинні домагатися, щоб учителі замісць грошевих мешканевих додатків громади доставляли мешкань у натурі чи хоч самі такі мешкання винаймали,

9. Радні волості й повітові повинні домагатися від повітових виділів, щоб громади, які не користають з доріг, роблених і направлюваних повітом, причинювались до утримування тих доріг доставлюванням робітизни в натурі при чому треба домагатися, щоб мостові й дорогові матеріяли, себто каміння, шутер, пісок і дерево, доставлювано не шляхом обтяжування тих громад, але з фондів повіту.

II. Щож торкається загальної лінії поведінки українських самоуправників при ухвалюванні самоуправних буджетів, то ця загальна лінія мусить основуватись на засаді політики нормалізації польсько-українських взаємин, як її тепер веде Провід УНДО. Розуміти це треба так, щоб у кожному випадку старатися перед ухвалюванням самоуправних буджетів усіх чотирьох ступнів найперше входити з польською стороною в порозуміння у справі справедливого та слушного для обидвох сторін ладнання місцевих самоуправних справ та взаємних вимог. Де того роду порозуміння на місцях не булоб можливе й українські постуляти не мали би вигляду на справедливе й гідне полагодження, там наші самоуправники можуть і повинні переходити до якнайрішучішої опозиції.

Еспанські комуністи на Україні.

РИГА, 20. 10. АТЕ. Уряд УССР рішив приготовити в Одесі приміщення для 20.000 еспанських дітей і жінок, які прийдуть морським шляхом.

Українців виселюють червоні у далекі тундри, не оглядаючись на те, що тисячі дітей гине — натомісць піклуються еспанськими комуністами.

З недолі українського учительства.

ДЕЩО З ГОСПОДАРКИ ШКІЛЬНОГО ІНСПЕКТОРА ПІКУЛЬСЬКОГО У СТАНИСЛАВОВІ

Матеріяли, що їх дістаємо зі станиславівської шкільної округи, є того роду, що вважаємо за відповідне подати їх до ширшого відома нашого громадянства, а також підкреслити, що робота шкільних інспекторів на наших землях є суцільна і стоїть під протекторатом куратора п. Гадомського. Свого часу ми вже писали про подвиги інспектора Блонського в Тернополі, який завзято нищить українське учительство переношуванням його на емеритуру, або розбиванням подружого життя (Івахів та інші), переношуванням до інших місцевостей, усуванням зі школи „Світа Дитини" й інших видань, помічних для української лектури і т. п. Тепер приходиться нам занотувати кілька фактів про шк. політику інспектора Пікульського.

Недавно, бо перед 3 місяцями, усунув інсп. Пікульський безпідставно від виконування обовязків управителя школи п. Поповича у Болшові, рогатинського повіту, хоч названий учитель визначався великою працьовитістю і солідністю у виконуванні обовязків. Вдоволяючий поступ з ведення науки у школі, тактовне поведення в громаді, доведення до будови шкільного будинку не помогли нічого, бо для п. інспектора важніші позакулісові причини й особисті інтриги, які вплинули на неслушну опінію про виконуючого 18 літ на одному місці обовязки управителя школи.

Коли до інсп. Пікульського зголосився один учитель-українець, то по довших моралах закінчив з ним розмову п. Пікульський осторогою, щоб не мішався до політики (і так з українського учительства ніхто до політики не мішається!), „бо палюшкі обетне". А вже наймаркантнішим образом наставлення п. Пікульського є його обіжник, висланий недавно до управ шкіл. У цьому обіжнику під точкою 8.) подав п. інспектор таке:

„Z pośród całego szeregu organizacyj kulturalno oświatowych proszę współpracować tylko z tymi, które w istocie pozostają w stałym kontakcie z Władzami Szkolnymi i wzięły faktycznie na siebie obowiązek prowadzenia i wychowania młodzieży pozaszkolnej, czy też oddziaływania na zespoły ludzi starszych w duchu państwowym.

To należą Związek Strzelecki, Związek Harcerstwa polskiego, Związek Rezerwistów, Straż Pożarna, T-wo Szkoły Ludowej — zaś na odcinku gospodarczym Kółka Rolnicze i Spółdzielnie Kasy Stefczyka, Powiatowe Komitety dla spraw młodzieży wiejskiej. Nie należy natomiast współpracować i używać pomocy tym organizacjom, które dążą do wypaczenia tego, co zrobiła szkoła".

Той обіжник не вимагає спеціяльних коментарів. Він говорить сам за себе. Тепер ми розуміємо, чому українське учительство числом щораз більше маліє, а до читальні „Просвіти", кружка „Сільського Господаря", „Рідної Школи", кооперативи, ба, навіть до церковного хору учитель не може заглянути, бо такі інспектори, як п. Пікульський, назвуть працю українця-учителя в українській установі — політичною і протидержавною.

Десь колись куратор Ґадомський висказував свою опінію про суспільну працю учителя. А як та праця має виглядати для української суспільности, це очеркує шкільний інспектор у Станиславові

Залізниче получення Мадриду з Валенсією перерване?

ТЕНЕРІФА, 20. 10. ПАТ. Як повідомляє „Радіоклюб", нац. літаки збомбардували вчора залізничу лінію Мадрид-Валенсія; тепер вона зовсім не придатна до ужитку.

Передні сторожі нац. військ зблизилися на 30 км. до Мадриду.

АЗАНЯ В БАРСЕЛЬОНІ.

БАРСЕЛЬОНА, 20. 10. ПАТ. Авас. Вчора вечором приїхав тут президент республики Азаня з кількома міністрами та шефом свого військового кабінету. Він негайно відбув нараду з президентом катальонського „хенералідаду" Компанісом.

СЕВІЛЛЯ, 20. 10. ПАТ. Ґен. Кеіпо де Ляно висловив перед мікрофоном здогад, що червоний уряд думає покинути Мадрид і перенестися до Барсельони.

„ДРУГИЙ АЛЬКАЗАР" БОРОНИТЬСЯ.

БУРҐОС, 20. 10. ПАТ. Нац. залога, обложена від початку війни у монастирі Андухар дальше завзято бориться; останніми днями зробила вона кілька випадів, здобуваючи зброю, муніцію та харчі.

ЩО ДІЄТЬСЯ У ВАЛЄНСІЇ?

ВАЛЛЄДОЛІД, 20. 10. ПАТ. Тутешня радіостація повідомляє, що положення у Валенсії дуже поважне. Всі церкви, катедра та славна палата Льонга знищені, щоденно розстрілюють маси людей.

ГЕРОЙСЬКА ЗАЛОГА ОВІЄДА.

ОВІЄДО, 20. 10. ПАТ. Ґен. Аранда оповів журналістам, що з 77-ох старшин, які йому підлягали, 55-ох убито або ранено. З 2.000 вояків і добровольців 400 полягло, 1.000 ранено.

КОМУНІКАТ НАЦ. КОМАНДУВАННЯ.

ЛЯ КОРУНЯ, 20. 10. ПАТ. На відтинку **Ґвадарама** нац. війська відбили наступ червоних, що втратили 320-ох убитих і ранених. На відтинку **Терґуель** нац. летуни зістрілили 5 червоних бомбових літаків. На відтинку **Гуески** нац. війська заняли м. Санта Віторія.

СЕВІЛЛЯ, 20. 10. ПАТ. Ґен. Кеіпо де Ляно заявив через радіо, що червоні втратили під Овієдом 5.000 убитих; їхній командант утік. Нац.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

✝

Марина з Белеїв Іжицька

вдова по Директорові Кр. Товариства Кредитового діяльний член Союзу Українок, член ріжних українських жіночих товариств упокоїлася дня 19 жовтня 1936 по тяжкій і довгій недузі проживши 55 літ.

Похорон тлінних останків відбудеться дня 21. с. м. в год. 14. з Крипти Вірменської Арх. Церкви на Личаківський цвинтар.

В. П п.

війська заняли м. Робледо де Чавеле та віддалений від нього на 5 км. двірець. У Мадриді відчувають недостачу харчів, вугілля, електрики та газу.

КОМУНІКАТИ ЧЕРВОНИХ.

БАРСЕЛЬОНА, 20. 10. ПАТ. Урядовий комунікат стверджує, що на відтинку Барбастро червоні відбили наступ нац. військ.

МАДРИД, 20. 10. ПАТ. Міністерство війни заявляє, що „полковник Аранда під Овіедом попав у безвихідне положення" (!).

На Ґвадерамському відтинку заняли червоні м. Каза лас Кампаніллас, убиваючи 14-ох нац. вояків. У битві під Серро б. Картагени полягло 100 повстанців. Червоні утримали свої становища під Ановер дель Тахо, не зважаючи на сильну атаку нац. військ. По довгій битві під Сіґуенцою червоні посунулися незамітно вперед. На інших відтинках нічого нового.

СЕВІЛЛЯ, 20. 10. ПАТ. Ген. Кейпо де Ляно підмічує з іронією, що комунікати червоних стають щораз то коротші.

—o—

Загальний Зїзд Рідної Школи.

Звичайний Загальний Зїзд делегатів Рідної Школи відбудеться у Львові 25. грудня ц. р. Місце й час Зїзду подамо своєчасно. Тепер тільки хочемо пригадати всім нашим повітовим і місцевим рідношкільним організаціям обовязок, щоб надіслали на час свої річні звідомлення (по 31. серпня 1936) про стан і працю, виповнені на розісланих друках. Одночасно треба переслати звідомлення про гуртки доросту РШ, а хто ще не вислав, то й звідомлення про дитячі садки в такому виді, як це подане у книжці „Українське дошкілля".

Звідомлення надсилати за посередництвом Повітових Союзів (Кружків) РШ, що мають обовязок їх перевірити, а то й справити. Кожний Кружок РШ має мати делегатів на Загальний Зїзд РШ вибраних на Загальних Зборах дотичного Кружка. Імена, назвища делегатів і число членів Кружка РШ подати до відома Головний Управі найдальше до кінця жовтня ц. р., поступаючи при цьому згідно з нашим обіжником, розісланим до П. С. Кр. і проголошеним у журналі „Рідна Школа" ч. 17. з 1936. р. За членів уважати лише тих, що їх членство затверджене Головною Управою РШ та що платять чл. вкладку, або щомісячний даток. Делегатами не можуть бути особи незамешкалі постійно в місцевості даного Кружка РШ. Не вільно теж передавати своєї повновласти на іншу особу.

Головна Управа Рідної Школи.

Краєва конференція Союзу Українок.

В днях 16. і 17. жовтня ц. р. відбулася у Львові краєва конференція Союзу Українок, присвячена справам організаційним, фінансовим і видавничим Т-ва. У конференції взяли участь делегатки 41 повітових Філій С. У. та члени Гол. Виділу. Нарадам прислухувалася ввесь час голова відділу Союзу Українок Америки з Дітройту п. Анна Курилло.

Першого дня нарад, що був всеціло присвячений методам організаційної праці між жіноцтвом, особливо на селі, виголошено три реферати, а саме: п. Марія Білякова загально-організаційний та про потребу скріплення праці на селі, п. Марія Мельниківна про методику праці по сільських кружках С. У. та п. Олена Кисілевська про організацію міщанського жіноцтва в С. У. Після дуже оживленої кількагодинної дискусії принято постанови про необхідність удержати єдність українського жіночого руху. Конференція ствердила, що на нашому селі є місце тільки на одну українську жіночу організацію та що цією організацією є кружки С. У. У звязку з цим конференція осудила різко акцію „Жіночих Громад", як шкідливу і розбиваючу єдність українського жіноцтва та зокрема її демагогічні методи. У справі вишколу фахових сил, а саме організаторок і господарських інструкторок, які необхідні для дальшого розвитку Т-ва, конференція одобрила пляни Матірнього Т-ва щодо три- і півмісячного курсу, що відбудеться зимою ц. р. Для одноцілої плянової праці в цілому краю Централя С. У. випрацює трилітний плян та календарики праці для Філій і кружків С. У.

Другого дня делегатки радили над справами фінансів і видавництв Т-ва. Відбулися два реферати, а саме п. Олена Шепарович говорила про матеріяльний стан і матеріяльну забезпеку С. У. і п. Мілена Рудницька про справи пресові й видавничі. У висліді широкої дискусії конференція рішила м. ін. проголосити місяць травень місяцем збірки на цілі Союзу Українок та заявилася за тим, що крім журналу „Жінка", призначеного для інтелігентського жіноцтва, Товариство повинно видавати ще другий популярний журнал, який мав би бути рівночасно організаційним бюлетином С. У. Останньою точкою нарад була справа організації доросту в С. У. На цю тему виголосила реферат проф. Ольга Ціпановська. Конференція станула на становищі, що одинокою доцільною формою організації жіночого доросту є гуртки доросту при С. У. та визнала конечним подбати про вишкіл інструкторок доросту. Тому медична підготова інструкторок доросту ввійде теж у програму вище згаданого курсу.

Нарадам проводила увесь час голова Централі п. Мілена Рудницька, секретарювали п. Ярослава Богачевська, голова філії С. У. у Рава Руській та п. Оксана Джиджора-Дзьоба і п. Олександра Нестор-Позуняк.

•

Від Редакції: Поміщуючи льояльно надісланий нам звіт з краєвої конференції С. У., не можемо проте не висловити своїх сумнівів щодо трьох суттєвих точок: 1) Маємо враження, що Головний Виділ Союзу Українок, слушно дбаючи за поширення своїх впливів, неначе заперечує істнування тих жіночих організаційних комірок і станиць, які таки істнують поза С. У. та роблять позитивну й корисну роботу; маємо тут на увазі секції господинь при Сільському Господарі, Маріїнські Дружини, КАУМ, жіночі чети у тіловиховних організаціях (Луг, Сокіл), в яких членкині находять також культурний та суспільний вишкіл. 2) Не знаємо, навіщо казати, що „одинокою доцільною формою організації жіночого доросту є гуртки доросту при С. У., коли організацією доросту займається з успіхом і Просвіта і Рідна Школа і Сільський Господар і згадані тіловиховні установи! Чому заперечувати доцільність праці над організацією жіночого доросту всім тим найповажнішим нашим установам?! 3) Не знаємо теж, як доцільно форсувати видавання ще одного популярного журналу, коли істнує вже гарно поставлена „Жіноча Доля" і „Жіноча Воля" і чи не краще порозумітися з тим заслуженим видавництвом, замісць створювати зайву конкуренцію і вносити дезорієнтацію у читаючий жіночий світ?

Новий політичний процес у Львові.

ВІДГОМІН НАПАДУ НА ПОШТОВИЙ УРЯД У ГОРОДКУ.

По дводенній розправі процес закінчився засудом обох підсудних. Другого дня, себто у вівторок 20. ц. м. зізнавали ще свідки, опісля йшли промови прокуратора та оборонців. На салі теж мало людей, головно рідня підсудних, яка приняла присуд спокійно.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

Св. Ю. Дуґелло, нач. слідчого виділу в Тернополі зізнав, що про Долинського довідався щойно в першій половині 1934 р. Мабуть 30. квітня 1934. була в нього ревізія при вул. Кохановського 145, але без ніякого висліду. Свідок чув, що після арештування Підгайного Долинський обняв функції боєвого референта. Підс. Долинський питаннями до свідка вияснює, що ревізія була в нього у звязку з ревізією у Левицького. Це ствердив слідчий суддя в постанові, затверджуючи ревізію.

З черги відчитано зізнання Р. Мигаля, який спершу обтяжив підс. Долинського, опісля відкликав свої зізнання.

Св. Роман Паладійчук, на домагання прокуратора заприсяжений, зізнав, що підс. Долинського знав. Не бачив його в товаристві бл. Косівної ні не згадував про це Р. Мигалеві. Тому предсідник відчитав дотичні уступи зі слідчих зізнань свідка. У відповідь прокураторові каже, що Долинського знає з гімназії, був теж у нього в Заліщиках.

Прокуратор до свідка: Будете мати час подумати над тим, — і одночасно звернувся до комісаря, щоб св. Паладійчука затримала поліція на коридорі до дальшої диспозиції прокуратора.

Обор. д-р Шухевич застерігся проти того, щоб ще перед закінченням зізнань свідка прокуратор суґестивно впливав на нього наказуючи його арештування.

Обор. д-р Шух.: Чи нині пригадуєте собі всі ті випадки (з Мигалем, Долинським і Косівною)?

Свідок: Не пригадую.

Св. А. Фіц не прийшов і його зізнання відчитано. З акту обвинувачення проти Мащака Куспіся і товаришів за участь у нападі в Городку відчитано деякі уступи, в яких прокуратор уже раніше ствердив, що при входових дверях поштового уряду в Городку стояв Купецький, а не Долинський, як це зізнав св. Клічак. Відчитано теж опінію воєвідської поліції в Тернополі, що Долинський не займався політикою в Заліщиках. Зі зізнань В. Біласа і Д. Данилишина перед наглим судом відчитано уступ, в якому оба стверджують, що командант боєвиків був без маски.

По відчитанні 3-ох питань обор. д-р В. Старосольський зголосив ще евентуальне питання, але його трибунал відхилив.

ПРОМОВА ПРОКУРАТОРА.

По 20-хвилинній перерві промовляв прокуратор цілу годину, піддержуючи тези акту обвинувачення. Обвинувачення підс. Лебедя спирав прокуратор головно на основі зізнань Жураківського і Ст. Мащака; про ролю підс. Долиського як команданта нападу в Городку — на зізнаннях Б. Підгайного та Р. Мигаля.

Шкідливість неправильної автосуґестії.

Багато є таких, що заздро глядять на успіхи багатих та висказують під їх адресою критичні заввагм:

— Ба, колиб я мав ті гроші, які має Ікс, яб зовсім інакше уладив собі життя...

— Дивіть, такий Ипсильон розбивається лімузиною, а чоловік вічно товче біду...

І так у колісце завсіди приговорюють та несвідомо поглиблюють погане самопочуття; піддаються могутній владі автосуґестії, впадають в настрій непорадности та тратять віру у власні сили.

Згодом починають доходити до прикрих висновків, мов. я. вони „невдачники", люди нещасливі, „покильки долі", віддані на ласку чи неласку інших.

І нема кому дивуватися, що „неззачникам" ведеться щораз гірше, що переслідує їх „пех"; вмовивши в себе „невдачу", передають павверх зарязків цієї „недуги". Люди з якими вони входять в якісь „справи", інтуїційно відчувають їх вілемний вплив, тратять довіря та починають відсепаровуватись від „невдачників". Навпаки можна навести тисячі прикладів, де людям із т. зв. „доброю гримасою" ведеться добре, та як. мають веселий погляд на світ.

Віра у себе, у добру долю, у радісну будучність — це великий козир при співжитті людей. Людям погідної вдачі завсіди ведеться.

— Щасливці! — говоримо про таких, не здаючи собі справи, що головним джерелом їх успіхів є добре самопочування та погідний усміх.

Якжеж осягнути ті хосенні дані? Двома способами. Передовсім треба вистерігатися, і то за всяку ціну неправильної автосуґестії, себто вмовлювання в себе річей поганих, роздумування над невдачами, скарги перед іншими на свою недолю та незарадне наріканння. Все це всякає в психіку крапля за краплею і творить з часом т. зв. комплекс нижчости.

З другої сторони треба збільшити свої можливости і дати дорогу щасливим припадкам. Треба памятати передовсім про льотерію, що дає постійно враження зміни на краще. Свідомість, що кожний місяць може принести в життя щасливу радикальну зміну, дає краще самопочування, яке збільшується з хвилиною виграш. Люди, яким загрожує комплекс нижчости повинні памятати про Державну Льотерію, якої тягнення першої кляси розпочинається 22. ц. м.

ПРОМОВА ОБОР. Д-РА СТ. ШУХЕВИЧА.

На вступі своєї одногодинної річевої промови оборонець підкреслив, що цей процес є позатиповим процесом, який спирається на позах. Найкращим доказом той факт, що прокуратор на розправі поставив внесок, щоб допустити нових свідків, щоб таким чином піддержати акт обвинувачення. З черги аналізував зізнання св. Підгайного. Що зізнання цього свідка неправдиві на це вказує заява варшавського прок. Желенського, що не вірить зізнанням Підгайного і тому на його внесок слідчий суддя припинив слідство проти підс. Долинського. Тому домагався, щоб присяглі судді заперечили приналежність Долинського до ОУН та його участь як команданта в нападі на пошту в Городку.

ПРОМОВА ОБОР. Д-РА В. СТАРОСОЛЬСЬКОГО.

З черги одногодинну прегарну промову і своїм змістом і формою виголосив обор. д-р В. Старосольський. Проаналізувавши зізнання: М. Жураківського, Ст. Мащака і М. Куспіся оборонець збив закиди акту обвинувачення у справі М. Лебедя. Виказав теж, що з юридичного боку Лебедь не може відповідати за намову хіба в найгіршому випадку за допомогу і тому просив, щоб судді присяглі заперечили його вину.

Тому що прокуратор не реплікував, а підсудні не скористали з останнього слова, предсідник пояснив присяглим суддям поставлені питання і судді пішли в год. 2.45 на нараду.

ВЕРДИКТ ПРИСЯГЛИХ СУДДІВ.

По коротенькій, бо 10-хвилинній нараді провідник присяглих суддів відчитав такий вердикт:

Щодо підс. Долинського присяглі судді затвердили **8 голосами (проти 4-ох)** приналежність до ОУН у роках від 1932 до 23. вересня 1935, **є заперечили 6-ма голосами** (проти 6-ох) участь в нападі на поштовий уряд у Городку.

Затвердили теж 9-ма голосами (проти 3-ох) вину М. Лебедя, що він намовляв М. Жураківського, С. Мащака і М. Березинського до участи в нападі на пошту і помагав їм в цьому нападі.

Прокуратор домагався гострого виміру кари щодо обох підсудних, оборонці просили взяти під увагу загіднюючі умовини і виміряти низькі кари. Підс. Лебедь підкреслив, що не просить ласки.

ПРИСУД.

В год. 3.40 пополудні по півгодинній нараді трибуналу предсідник відчитав такий присуд:

Ст. Долинського засудив трибунал на 6 років вязниці за державну зраду (приналежність до ОУН) по думці ст. 97 § 1 к. з. і на втрату громадянських прав на 10 років. На основі амнестії трибунал зменшив йому кару до 4-ох років і зачислив слідчий арешт так, що Долинський матиме ще три роки вязниці.

М. Лебеля трибунал засудив за намову і допомогу в нападі по думці статтей 26, 27 і 259 к. з. на 12 років вязниці.

Підсудні приняли присуд спокійно.

Еміграційні справи.

КОЛЬОНІЯ „МОРСЬКА ВОЛЯ".

Виїзд еміґрантів на кольонію „Морська Воля" в Бразилії, де Морська й Кольоніяльна Ліґа закупила терен у Парані, став знову актуальний, бо терени ці поширено. До цієї пори виїхали туди 41 родин. З огляду на поширення теренів може там примістититися ще яких 60 родин. На кольонії зроблено „досвідне поле", шкілку овочевих дерев та винограду, заведено годівлю свиней і дробу. Є там теж школа, де вчиться 40 дітей. Еміґранти на кольонії це переважно люди із західніх сторін. Їхати туди можуть родини, що складаються щонайменше з трьох осіб від 18—40 років. Треба мати відповідну готівку, щоб купити землю, заплатити кошти переїзду, утримання та розташування.

Кошти звязані з заключенням умови на купно парцелі на 25 га., що обіймають теж кошти задаткування конечних знарядів праці, прожитку родини в першім часі доходять до 750 зол. Ціна корабельної карти для кольоністів на „Морську Волю" полекшена від особи від 10 років — 667.50 зол. На кольонію приймають лише професійних хліборобів.

КОНТИНҐЕНТ БРАЗИЛІЙСЬКИХ ВІЗ.

Бразилійський уряд визначує щорік контингент віз для імігрантів, що прибувають до Бразилії з Польщі й інших країв. Квота визначена окремо для хліборобів і для нехліборобів. На рік 1936 контингент для хліборобів виніс 1827, для нехліборобів 203, себто разом 2030. З наведених чисел лишилося до кінця ц. р. віз 1000 для хліборобів, а для нехліборобів ледви 14. Нехлібороби мають право їхати до Бразилії на основі візвань т. зв. „хамад", за які стараються свояки на підставі арт. 13. реґуляміну, що упрагнильюз вступ чужинців до Бразилії.

Жінки до своїх чоловіків, діти до батьків, а також батьки, суджені, брати й інші, коли дістали „хамаду" не вчисляються до візової квоти.

—o—

НОВИНКИ.

— **Футра жіночі і чоловічі** та ріжного роду футряні шкірки поручае по найнижчих цінах Фабрика футер „Хром", Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 2719 17-?

— **Видавнича Кооператива „Хортиця"** у Львові цим сповіщає Вш. відборців своїх видань, що частину **II. книжки Магмед Есеад-Бея: „Змова проти світу" (ГПУ),** віддано до друку й В-во розішле її відборцям зараз по виході в світ. При тій нагоді В-во розсилає чеки ПКО всім тим відборцям, які ще не заплатили за 1-шу частину „Змови проти світу" (1.90 зол.), за повість Чайковського „Полковник Кричевський" (1.90 зл.) і за збірку „С. Петлюра в молодости" (1 зол.), і просить вирівняти залеглости зворотною почтою. Конто ПКО В-ва ч. 503.110. 2906 2-2

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** чергові сходини членів в пятницю дня 23. ц. м. в год. 7. веч. Д-р Олександер Подолинський читає реферат п. н. „Вплив рентґенування батьків на потомство". 2927

— **„Наталка Полтавка" у Великому Театрі.** З нинішнім днем каса Союзного Базару (вул. Руська 20) розпочала продажу білетів на „Наталку" в ціні від 0.45—5.60. Каса відчинена від 8—12 і 3—6. Публика з провінції, при замовленню білетів зволить присилати задаток.

— **Виклади на економічні й кооперативні теми.** Товариство Українських Кооператорів організує виклади на економічні й кооперативні теми для своїх членів і впроваджених гостей. Кожного місяця відбудуться пересічно 3 виклади, в першому тижні місяця. Першими викладами будуть: 1) 31. жовтня виклад сенатора інж. Юліяна Павликовського: Роля кооперації в державному будівництві на Великій Україні; 2) 3. листопада виклад редактора д-ра К. Коберського: Плянова господарка; 3) 6. листопада виклад сенатора дир. Остапа Луцького: Кооперативний і приватницький світогляд. Виклади відбуватимуться в салі „Української Бесіди" при вул. Руговського ч. 22. Початок в год. 18. веч. Вступ за добровільними датками.

— **В справі реорганізації „Будучности".** Анкета в справі реорганізації Т-ва українських гр.-кат. робітниць „Будучність" на основі нового статуту відбудеться в четвер 22. жовтня в год. 6. вечором у домівці жіночої промислової кооперативи „Труд", Ринок 39, I. пов.

— **Камерний концерт Р. Савицького.** В неділю 25. ц. м. відбудеться в малій салі Муз. Т-ва Лисенка черговий камерний концерт пяніста Р. Савицького. В програмі Бетовен, Шопен, Скарлятті й українські форт. твори.

— **Виступ української пяністки в радіо.** Львівська радіостанція, що офіційно повідомила українську пресу про збільшення авдицій українських головно музичних прелеґентів, надає в середу 21. ц. м. одну з таких прелекцій. Буде це фортепяновий речітал відомої нашої пяністки Оксани Цурковської, лавреатки конкурсу у Відні, що відіграє на фортепяні сонату ес-дур Бетовена. Концерт доповнить симфонічна оркестра з грам. кружків. Цей концерт відбудеться в год. 19.20—20.00.

— **Міські працівники у Львові погрожують страйком.** Між працівниками, занятими у міських заведеннях і підприємствах, та управою м. Львова виникли знову непорозуміння у звязку з емеритальними справами і виплатою зарібків згори. Дотеперішні переговори не дали ніякого висліду і тому працівники загрозили страйком.

— **Великий спадок числа українських студентів у львівському університеті.** На інавґурації нового академічного року у львівському університеті уступаючий ректор д-р Чекановський ствердив у своїй промові, що варшавський уряд звинув у цій вищій школі 13 катедр, послугуючись доцентурами так, що тепер має вона 62 звичайних професорів, 18 надзвичайних і 99 доцентів. Дальше він ствердив спадок фреквенції, особливо непольських студентів. На перший півріє ц. р. записалося 1.052 студентів (торік 1.153). Щодо віроісповідного складу молоді римо-кат. є тепер 73 проц. греко-кат. 12.5 проц., жидів 14 проц., євангеликів 2.5 проц. Від ряду літ зазначується звишка числа римо-католиків і знижка жидів та

ГАЛАКТІОН ЧІПКА. 5

Автом по Галичині.

КРИВОРІВНЯ.

Вузький, глибокий провал, з боків високі хребти гір, а на склонах село. Мрячно і дико. Дном провалу річка і дорога — як звичайно в горах.

Криворівня має свою сторінку в українській літературі. Там приїздив і Франко і Грушевський і Кобилянська і Ходкевич, а головне, що там приїхав був Коцюбинський. Серед грізної, дикої природи Криворівні відкрив тіни забутих предків та передав їх на вічну память збудькуватим нащадкам. Колиб не припадок, що Коцюбинський приїхав, і не Криворівня — хто знає, чи булиб „Тіни забутих предків" вийшли на денне світло. А так маємо в нашій літературі твір, що був би давно перекладений на чужі мови, колиб ми не були тим, чим є.

Зате Криворівні належиться бодай посередно щира подяка від нас усіх. Колиб щорічно кожне соте село дало спонуку кожному сотому письменникові до написання подібного твору, то жюрі „Топіж-у" не малоб багато клопоту з нагородами і не булоб потім такої „повчальної" дискусії на цю тему як у минулому році.

Застигли сліди великих письменників на дорогах і стежках Криворівні. Не вийде вже під вечір на прохід ні Франко, ні Грушевський, ні Коцюбинський. Сучасні більші письменники не люблять чомусь Криворівні, а з менших хіба десь котрийсь пережене автом і зліпить потім малий фейлетон.

В КОСІВСЬКУ ДОЛИНУ.

Косів з двох причин славний: тому, що має багато сонця і тому, що належить до міст вичислених у відомій, повній змісту і настрою поемі:

„Коломия, Печеніжин,
Надвірна, Делетин,
Косів, Кути, Городенка,
Заболотів, Снетин."

Місцевість пахлаб уже горами, якби не жидівські склепики і малаб прекрасний вид на долини, якби не порохи по дорогах.

Тому, коли хтось каже, що їде в Косів на вакації, то це тільки такий вислів, бо він напевно їде або в Смодну, Москалівку, чи в Город.

Ми до Москалівки...

Там у затишнім кутку, під чудовими горбами присіла вілля пп. Луцьких. Коли пощастить захопити в ній вільне місце — попросимо господарів за нічліг, коли не пощастить... також попросимо. Мусять з нами щось порадити. Веремя тепле — так хочби в клуні, або на підлашшю. Накривала маємо, а в авті цілий час возимо більшу скількість консерв, які мій товариш накупив у Львові... „бо ми будемо ночувати по верхах і полонинах". (Досі ночували тільки раз „по верхах" — себто на першому поверсі в пансіоні пп. Перфецьких!).

Доля була для нас ласкава. Заїхавши і зайшовши трапили ми на щасливий момент: дехто з молоді вибрався на прогульку в далекі гори і два ліжка немов ждали на нас. А крім цього і вечера і снідання і обід і підвечірок. Наші консерви знову не прийшли до голосу і Шановні Читачі ще довго будуть ждати, заки вони до голосу прийдуть.

СОНЯШНЕ ДОЗВІЛЛЯ.

Авто дуже добра річ. Їзда ним дуже приємна штука, але як любо один-два дні відпочати від нього. Не чути гуку мотору, не підскакувати на резерватах доріг, не тремтіти за кожну корову, пса, чи гуску, що мов навмисне пхаються під колеса.

Сядеш собі на лавочку в городці, чи на зелену траву на поляні і ловиш гави по ясній синяві неба. Сонце вже серпневе, не пражить приском, а тільки припікає. Без страху можна наставити до нього лице і замкнувши очі мріяти про далекі краї, широкі моря і про добрих, усміхнених людей.

А припече сонце так, що вже годі, то йдеш на Рибницю, що хоч має таку дуже рибну назву, то Петро Холодний-Молодший тільки в уяві ловив щодня по кілька пстругів. Зате купіль прекрасна, на гуку і вгорі від нього. І не за холодна як у Черемоші і не за тепла як у Дністрі. Ціле населення віллі як ввесь день на ріці:

грекокатоликів, що спали до рівня з 1880 року! Цей факт реєструє польська преса з великою відрадою.

— **За підбивання цін — Береза!** Премієр Складковський як міністер внутрішніх справ видав до воєводів, президентів міст і старостів обіжник, в якому заявив, що уряд приступає до енергійної боротьби з доріжнею і закликає до помочі все громадянство. Егоїстичних спекулянтів і визискувачів широких мас народу слід карати безпощадно. Компетентні органи мають щодень контролювати ціни предметів загального вжитку, а винуватців, що не держаться встановлених цін, тягнути до строгої відповідальности. До 26. ц. м. воєводи мають предложити премієрові спис кандидатів до Берези.

— **Премієр Складковський контролює торговців.** В понеділок ранком премієр ген. Складковський в супроводі варшавського воєводи Ярошевича та кількох представників адміністраційної влади явився несподівано на міській торговиці харчевих продуктів і оглянув особисто всі ятки, будки та склепи. Наслідок був такий, що начальника базару укарано за неохайність гривною 500 зол., а цілий ряд різників, склепарів і пекарів гривнами від 500—600 зол. Опісля премієр перейшов в околиці вул. Залізної, Срібної й Твердої та до торгових галь при пл. Залізної Брами. Тут застав уже порядок і чистоту, при чому декому дістались признання й похвали, а навіть грошева нагорода. Зате городського старосту із середмістя, керовника 13-го поліційного комісаріяту і дільницевого перенесено з міста на провінцію.

— **Реорганізація в канцеляріях коморників.** З уваги на безконечні випадки крадіжей в канцеляріях варшавських коморників головна контрольна влада задумує ввести основну реорганізацію в канцеляріях коморників. М. ін. висувають проект створити у Варшаві центральну касу коморників, до якої інтересенти вплачували би всякі гроші й оплати за екзекуційні чинности. Центральна каса була би при городському суді, і сюди впливали би всякі екзекwовані гроші з поминенням канцелярій коморників.

— **Тартаки звільняють робітників.** Робітників державного тартаку в Болехові звільнено 17. ц. м. з праці з причини недостачі матеріялу до перетирання. Всіх робітників, числом 170, принято з місця до дорогових робіт. Так само буде занятих 185 робітників, звільнених 19. ц. м. з державного тартаку у Вигоді та Брошневі, 4. ковтня.

— **Пропала ґімназистка.** Львівський купець Еміль Розен повідомив поліцію, що його 17-літня донька Аделя, учениця ґімназії, яка виїхала була 11. ц. м. з прогулькою молоді жіночих шкіл до Варшави, пропала без сліду. Дівчина, що заїхала у Варшаві до своєї кревної, захорувала і тому не вернулася до Львова з прогулькою. Опісля донька повідомила батька, що виїде з Варшави 16. ц. м. й просила грошей за дорогу. Батько вислав гроші телеграфічно і коли на другий день вийшов напроти неї на головний дворець, ствердив, що донька заповідженим потягом не приїхала. На телеграму, вислану до кревної, дістав відповідь, що вона особисто відпровадила його доньку на дворець, де вона всіла до потягу і відїхала в напрямі Львова. Про подію повідомлено всі поліційні станиці між Варшавою і Львовом.

— **Краєва хроніка.** До Снятина приїхав рабін з Вижниці (по румунському боці) Лейзор Гагер. До нього зїхалося багато його прихильників з Косова, Городенки, Коломиї Надвірни, а навіть Станиславова. — Пекарський страйк у Косові скінчився. — У Вибранівці пов. Бережани згинула 72-літня Юстина Фурда підчас стрілянини, яку счинили сполошені злодії, що закралися були до її комори. — В Бориславі зударилася з автобусом автодорожка, при чому пасажирці Анні Лягер зломило ногу. — В Перегінську пов. Долина вломилися до склепу Фукса злодії й вкрали 12 скринок. — В томуж селі господар Рабінович підпалив власну загороду, щоб дістати асекураційне відшкодування. — В Підгородцях біля Сколього застрілився 25-літній Антін Жовнір. — В Старуні пов. Надвірна повісився господар Василь Фафтей. — В Стецевій пов. Снятин Катерина Дячук полишила без опіки в хаті 7-літнього Стефана і 3-літнього Василя, які бавлячись запалили солому і так тяжко попеклися, що на другий день померли у снятинському шпиталі. — На забаві в Старім Селі пов. Дрогобич Станислав Хлонь пробив на смерть ножем 27-літнього Юрія Калічака, ставши в обороні зневаженої дівчини.

— **Смерть кс. Фіялка.** На клініці в Кракові помер у 73-му році життя кс. Ян Фіялек, б. професор львівського університету та автор багатьох теольоґічних праць. В памяті українців зазначився тим, що в 1902 р. своїм нетолерантним і шовіністичним відношенням супроти українських студентів як ректор спричинив голосну сецесію української молоді із львівського університету.

— **Аматори телефонічних дротів.** В надвірнянському повіті шалів перед кількома днями сильний буревій, що звалив багатоо телеґрафічних стовпів на просторі Росільна-Дзвиняч-Ляховичі. Поліція ствердила, що місцеві селяни вкрали дроти з перевернених стовпів і зужили їх на свої господарські потреби. Подібне сталося в Пістині пов. Косів, де вкрали 100 метрів мідяного дроту вартости 40 зол.

— **Експорт сушених грибів зростає.** Сушені гриби експортують з Польщі переважно до Злучених Держав північної Америки. В останніх роках цей експорт сильно зріс. У вересні ц. р. із самої Виленщини виекспортовано 9.500 кґ. В цьому часі виекспортовано до Палестини 3.000 кґ. солених грибів. Українці на експорт грибів покищо не здобулися.

— **Державні тартаки в Польщі.** Державне лісове господарство веде 43 тартаки, що дають працю 12.000 робітникам, фізичним та умовим. Тартаки державних лісів находяться переважно в округах мало упромисловлених, тому є одиноким приймачем сирівця. Перерібка дерева в тих округах у власних тартаках уможливлює державним лісам збут дерева, якого продаж у сирому стані була би дуже трудна, а то й неможлива.

— **Катастрофа експресу.** Експрес Париж—Базилея вударився між стаціями Лявдо і Шамон з поспішним поїздом Бульон—Базилея. [illegible] пасажирів експресу вбитих, а чотирьох ранених.

— **Незнані листи Ів. Франка.** Відділ рукописів бібліотеки Академії Наук УССР закупив двоє неоголошених досі оригіналів листів Івана Франка до київського педагога Е. Трегубова. Ті самі совітські варвари певно „спрятали" того самого Франка, якби він сьогодні жив і дістався в їхні руки.

— **Перед збуренням Михайлівського монастиря в Києві.** У звязку з постановленням збурення св. Михайлівського монастиря в Києві перенесено до музею в соборі св. Софії цінні мозаїки ... століття, що находилися в цьому монастирі.

— **Англійська газета містить українську статтю.** Нюйорська ілюстрована газета з вечірнього „Дей Мирор" помістила на цілу сторінку фотографічну знимку українки Олени Іваненко в ... українському строю, а біля образка згадує про красу української ноші. Під тим є поміщена статтейка українською мовою та українськими буквами панни Олени Іваненко. Статтейка панни Іваненко згадує лише про існування великої української громади в Ню Йорку. Слабою стороною цього всього те, що стрій панни Іваненко не зовсім український, хоч і багато гаптований, головно запаска. Не знати теж, хто то ця панна Іваненко, хоч мова в її статті зовсім добра.

— **Ендецьку діячку засудили на три роки вязниці.** Познанський окружний суд засудив ендецьку діячку, Анну Гебінґерову, голову польського відділу Червоного Хреста в Іновроцлаві, на три роки вязниці за спроневірення 13.300 зол. Після викриття зловживань вона укривалася якийсь час так, що розіслано за нею стежні листи.

— **Повісили душогуба.** На вязничному подвірю в Ряшеві повісив кат Бравн 28-літнього Зигмунта Круліковського, засудженого на кару смерти за вбивство двох осіб. Президент держави не скористав з права ласки у відношенні до нього.

— **11 днів ішов шукати справедливости.** До Варшави прийшов з дрогичинського повіту (на Поліссі) Адам Кузенко, що вийшов з родинного села перед 11 днями. Він чується покривдженим при комасації і прийшов до Варшави шукати справедливости. Удався до президії ради міністрів, де його вислухав секретар премієра Складковського.

— **Магістрат у Катовицях** оголосив, що в найближчому часі відбудеться вінчання відомого оперового й фільмового співака Яна Кепури з відомою фільмовою артисткою Мартою Еґерт. Батько Кепури є в Катовицях власником реальности, а батько Марти Еґерт є купцем в Австрії. Сама артистка живе в Берліні.

— **Видалення за образу Гітлера.** До Остшешова в Познанщині прийшов пішки з Німеччини 21-літній хлопець Болеслів Недзельський, що мешкав постійно в Німеччині. Його засудили за образу канцлера Гітлера на 3 роки видалення з Німеччини. Хлопець прийшов до Польщі, щоби той час провести у знайомих.

як не може в хрустальній воді, то сохне на камінню. Під сонцем Косова, в атмосфері дому пп. Луцьких нема права почати племінну суперечку. Буковинці, галичани і наддніпрянці живуть поруч себе в ангельській згоді, буває навіть, що ходять разом на проходи і вертаються розсміяні та вдоволені — з околиці і з себе.

Нерідко можна почути:

— Він дуже симпатичний. Нема в ньому галицької зарозумілости.

Або:

— Вона ні трохи не позує. Хоч добра поетка, то любить і пожартувати і не втратила жіночого чару.

Посилатиб до Косова наших людей з ріжних земель! Сонце, Рибниця, проходи й атмосфера чеодно вибилиб їм з голови та навчилиб дивитися на себе ліпшими, справедливішими очима.

ПОСУХА.

Цього року, більш як коли, липень був посушний. Висохли рівчаки і джерельця, річки ледви слезили, а ріки ледви передирались між камінням. Може й тому так мало було мужчин у горах. Може й вони десь присохли і не могли рушити.

Де не приїхати — всюди страшна посуха на мужчин. Всюди на лісних корсах — „кружок дівчат як мак лелів", а тільки десь-не-десь бодяком хитався представник гіршої половини людства.

Оповідали мені, що якась пані з Познаня три рази за місяць зміняла пансіон. Але всюди стрічала ту саму обставину: брак мужчин. В останнім був один, але приступити до нього — ні гадки, бо був уже окупований давнішими мешканками.

— Бійтеся Бога! — нарікала перед власничкою пансіону. — За що я властиво плачу?! І чого я властиво тут цілий місяць трачу? Ані одного мужчини!

Кажуть, що розплакалася.

Мені здається, що цей випадок можна використати до зроблення маєтку. Постаратися спершу за кілька мужчин, хочби тільки на показ. По два-три на пансіон, а відкрити з десять пансіонів, а оголосити в познанських чи варшавських ґазетах, а брати два рази більше як звичайно...

Мав би всі пансіони повні, а при кінці вакацій і повну кабзу.

Вістка про приїзд якихсь мужчин оббігла швидко Косів і підміські села. Другого дня вечором, коло нашого місця постою, відбулася жіноча дефіляда моди, віку і росту — на жаль надармо: ми два були вже жонаті, а шофер заручений...

МУРОВАНКА.

На шляху Жабє—Косів, коло Яблонова, стоїть старозавітня коршма „Мурованка". В ній старозавітний жид продає гуцулам горівку, а нам обіцяв дати вина.

— Ідьте — казав один косівський бувалець — на Мурованку. Такого вина як там ви ніде не дістанете.

І ми поїхали. Цілим товариством, так що авто само дивувалося, що може стільки на собі помістити.

Приняв нас спершу молодий жид, докладно оглянув, кивнув головою, мотнув бородою і — повів у інші апартаменти перед лице старого жида. Цей у свою чергу оглянув нас і в свою чергу махнув бородою.

— Прошу, сідайте! — підставляв кожному крісло.

Ми посідали коло стола. Не сів тільки мій товариш.

—А ви чому, пане?...

— Не хочу. Дякую. Постою.

Старий жид подивився пильно на нього і видно поміркував: „Ануж то акцизник".

Ми замовили вино.

Довго воно не зявлялося, старий кудись бігав, а врешті як зявився, то смакувало воно як янівський мід плюс вода з Рибниці.

Мало тільки ту прикмету, що коштувало як угорське чи румунське, а багато більше як янівський мід.

Тому раджу всім, хто стримає свої коні (випадкові чи „Н. Р.") коло Мурованки, нехай зараз сідає коло стола і не будить якогось підозріння у власника. Зробить добродійство і для свого здоровля і для доброї слави „Мурованки", яка своїми пивницями славна і в Мадярщині і Румунії, як и кожний про цю славу може переконатися.

(Продовження буде.)

— **Суниці у жовтні.** Як повідомляють з Картузів, на Кашубах зачинають дозрівати у лісах суниці, які недавно зацвили. Найбільше цих ягід коло Пачева.

— **Підготовляють видання нового катехізму.** Католицька преса принесла вістку, що комітет католицьких єпископів в Америці підготовляє поправку в доповненнях до так зв. Болтиморського Катехізму. Над ревізією працює 150 знавців християнської моралі й католицької дисципліни. Вони зорганізовані у Братство християнської доктрини і живуть у 55 епархіях. Деякі з них є черцями, а деякі професорами по семинаріях. Недавно відбулося перше повне засідання всіх членів цього братства. Це зібрання назвали вони катехитичним конгресом. На конгресі предложено перший начерк нового катехізму, вже видрукований. Його мають вживати на пробу у вищих клясах католицьких народніх шкіл. Ходить про дидактичну та педагогічну сторону, а головно про ясність вислову та легкість передати учням основи християнської науки.

— **Відкрили новий архипеляг.** Як повідомляють з Москви, совітський ледолом відкрив недалеко північно-західного побережа Сибірі архипеляг, зложений з 19 островів. Це відкриття влекшить мореплавство на Північному Океані.

— **Правильний рух літаками між Европою й Америкою.** З нагоди прибуття німецького літака „Зефіра" під управою капітана Йоахіма Блянкенбурга з Азорів до Ню Йорку урядовці повітряної американської лінії Панамерікен Ервейз кажуть, що вже від 1. січня 1937. р. розпічнеться правильний повітряний рух між Европою й Америкою. Зараз за „Зефіром" має прилетіти літак Еолюс з Европи на острови Бермуда, а це вказує, що німецька Люфтганза, власниця обох літаків, має вже готовий плян правильного повітряного получення між Америкою й Европою.

— **Інтелігенція продовжує життя.** Свого часу думали, що довгота життя, бодай у звірят стоїть в якімсь відношенні до обему тіла. Цю думку опрокинув факт, що папуги, які на основі величини і ваги їх тіла повинні жити найдовше 10 до 15 літ, доживають 100 літ. Шукаючи причини довговічности папуг стверджено, що мозкова маса тих птиць значно більша ніж у інших, а це звязане з більшою інтелігенцією папуг. Наука устійнила тепер нове орієнтаційне право довговічности, на основі якого відношення рішає про довше або коротше життя.

— **Язва диків** стає щораз дошкульніша для мешканців Малої Азії. Дики нищать не тільки землеплоди, але напастують навіть людей. Найчисленніше появляються череди диків у провінції Партені над Чорним Морем. Щоб зарадити лихові, турецька влада наказала під загрозою великої кари, що всі мешканці тої провінції мусять у часі від 1. жовтня до 1. квітня 1937. р. убити найменше 2.500 диків. На доказ, що приказ виконано, мешканці мають предложити адміністраційній владі хвости вбитих диків. Тому, що коран не позволяє туркам їсти вепрове мясо, убитих диків привозять до Стамбулу, де закуповують їх чужинці і вивозять заморожені до інших країв.

— **Дивний самоходовий випадок.** В самім осередку Ню Йорку, бо на Колумбус Сиркл, трапився майже нечуваний самоходовий випадок. Шофер, що сидів при кермі авта, помер нагло на удар серця, але авто їхало дальше і то в приспішеному темпі. Зудар з іншим автом повернув небіжчика так, що він наступив на педал від газоліни і тому авто гнало щораз швидше та скручувало на ріжні боки. Вкінці авто віхало у три великі льокалі крізь розторощені фронтові шиби, покалічило багато людей, але лише одного вбило. Яка пів сотня людей втікла перед самоходом чудом без шкоди.

— **Чи Пані Ковальська є пересудна?** В кожному разі її сусідки думають, що так, бо вона робить велике прання що два тижні, а не, як інші господині, раз на місяць. Але вони не знають про те, про що знає пані Ковальська: чим довше лежить брудне біля, тим глибше осаджується бруд у тканині, яка наслідком того скоро нищиться. Отже п. Ковальська, щоб того не було, пере часто, що зрештою не є для неї клопотом, бо вживає Радіону, ідеального засобу, що сам пере.

—o—

Всячина.

ЛАСТІВКИ НА ЛІТАКАХ.

Цьогорічна несподівана і передчасна зима наробила чимало лиха. Кількасот ластівок, що летіли через Австрію, мало що не погинули під Грацом від холоду. Заходом австрійського товариства опіки над звірятами, перевезли всіх ластівок на літаках над беріг Адрійського моря, відки крилаті пасажири полетіли дальше вже власними силами. Така сама подія трапилась вже в Грацу перед кількома роками.

САМОВБИВСТВО 117-ЛІТНОГО.

В Бомбаї кинувся з вікна пятого поверху на вулицю купець Хаджі Мота Хаджі. Він залишив записку, в якій пише, що йому „надоїло життя". Покійний мав 117 літ, але до самого кінця писав і читав без окулярів і мав дуже добрий слух. Сімнацять літ тому тоді, коли скінчив 100 літ, прорізались йому нові зуби.

—o—

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": „МАЛИЙ ЛЬОРД ФОВНТЛЕРОЙ".

Це перерібка із славної на ввесь дитячий світ повісти Барнета під тим самим заголовком. Провідна думка цієї повісти чисто повчальна: як хлопчина своїм добрим серцем переміняє вдачу свого діда, старого мізантропа — злого та злобного. Відбувається це не просто, не без сензаційних подій. Багатий англійський льорд довідується одного дня, що єдиним його спадкоємцем стане синок його сина, з яким він пірвав усякі звязки через мезаліянсове подружжя. Його син умер в Америці, де залишилася тільки жінка з дитиною. За ними посилає льорд свого делегата до Америки, щоб вони приїхали до Англії та осіли в його замку. Але — і це найбільше зворушливий момент цієї завязки — він не хоче бачити на очі мами свого внука, себто жінки свого сина.

Уся фільма витримана в тоні сальонових пєс, без нових спроб кінового мистецтва — так мовити „клясична", справді під смак усіх. Дві головні ролі — діда та хлопчини (Фред Бартольомю) першорядні. Веселий тип створив артист, у ролі бакалійника.

Дописи.

БУСЬК.

Окружні Обжинки в Буську. Дня 18. жовтня ц. р. святкувала Філія „Сільського Господаря" в Буську II-ги з черги Обжинки. В год. 10. відправили в старенькій церкві на передмісті міста торжественну Службу Божу о. дек. Лиско Василь з Ракобутів та о. Калиневич Сильвестер, парох Буська. Співав міш. хор. чит. „Просвіти" в Буську. По богослуженні перейшли всі учасники обходу на площу „Народнього Дому". На щастя, погода була гарна (тільки на час академії, бо в ночі падав дощ і зараз по закінченні обходу почав падати дощ). Може тому не прибула сподівана кількість людей на Обжинки. Академію відкрив голова Філії „С. Г." п. Т. Ваньо, витаючи представників централі „С. Г." і РСУК. та представників кружків і кооператив Бузеччини. Відтак складали вінці і плоди поодинокі кружки з відповідними обжинковими бажаннями та подякою „Сільському Господареві" за труд і провід. Опісля складали привіти: від централі „С. Г." інж. І. Лапчук, вказуючи на значіння організації „Сільського Господаря" в обороні землі і хліборобів, від РСУК. адв. М. Корчинський, що підчеркнув вагу нашої кооперації в господарському й освітньому житті українського народу. Голова Філії відчитав привіти від посла В. Кузьмовича і від філії „С. Г." в Золочеві. Д-р Струтинський склав привіт від кооператив у Буську. Хори, жіночий під проводом інстр. сільських господинь п. А. Монджейовської з Яблонівки і мужеський з Убині, декламації хлопця і дівчини з тих самих сіл та орхестра з Купча доповнили програму академії. Після кінцевого слова члена Ради Філії „С. Г." дир. К. Мацюха й відспівання національного гимну закінчено другу частину програми. Відтак всі зорганізовані учасники в числі приблизно 1000 осіб під звуки орхестри, передефілювали перед представниками установ та уставились у квадрат кругом площі вправ, на якій секція сільських господинь кружка „С. Г." в Яблонівці вивела цілу низку гарних обжинкових вправ, за що присутні нагородили їх рясними довгими оплесками. Хліборобська молодь не забуває і за фізичні вправи. На закінчення відбулися змагання молоді з Буська у відбиванці. Що правда, в цьому році не було величавого походу вулицями міста з транспарентами і символічними возами і не було тільки учасників, як мин. року. Одначе моральний успіх свята був не менший, коли не більший, як мин. року.

ЛЮБЛИН.

Збори люблинських українців. У Люблині відбулися в неділю 11. жовтня п. р. загальні збори українців з Люблина й околиці. Головною справою зборів був вибір церковного комітету при гр.-кат. церкві в Люблині і справи, звязані з церквою. До комітету і секцій, звязаних з функціями при церкві, як і до ревізійної секції увійшли ті самі працьовиті одиниці з головою дир. Т., що й минулого року. Збори були численні й ділові та відбулися в салі біля церкви при вул. Зеленій 3, де відбуваються також проби українського церковного хору. Зреорганізований і дещо побільшений хор відбуває тепер проби двічі в тижні: в четвер і суботу в 19. год. у згаданій салі при церкві св. Йосафата.

До Люблина й околиці прибуло знову трохи українців; одні дістали тут посади, інші записалися в катол. університет у Люблині, ще інших (дністровичок) перенесли сюди після ліквідації відділу обезпечень від огню в „Дністрі" до загального відділу обезпечень (держ.) в Люблині. Загально є тепер у Люблині й околиці яких 600 українців гр.-кат. Має приїхати до Люблина на студії й один священик гр.-кат. зі Львова (тепер є [illegible] білорусин східного обряду). В околиці Люблина є тепер шістьох лікарів українців. В Люблині має постати українська споживча крамниця з українськими виробами. Істнує тут уже від весни п. р. філія складу килимів п. Галана. А в кількох більших польських крамницях є практиканти українці.

СТАНИСЛАВІВ.

Акад. вечорі. Мин. неділі закінчилася III. серія акад. вечорів викладом д-ра Залозецького на тему „Світогляд і мистецтво".

Нова торговельна станиця. Мин. тижня відчинила п. Паздусевичева і п. Борщайкевичівна крамницю з галантерією. Це одинока у нашім місті того роду українська станиця, тому маємо повну надію, що українське громадянство, розуміючи гасло „свій до свого", підтримає нову станицю, закуповуючи в ній потрібні речі.

Український тижневик у Станиславові. Як довідуємось, в нашому місті має виходити тижневик, орган Організації Українців м. Станиславова. Гадаємо що громадянство Станиславівщини повитає радо свій тижневий часопис, що буде інформувати про всі ділянки життя української Станиславівщини. **Б. Л.**

—o—

Спорт.

СТАНИСЛАВІВ. ПРОЛОМ — ГІРКА 0:1 (0:1).

Мист. А-кл. Суддя п. Клямер слабий. Склад: Андрішин I, Семків, Андрішин II, Зубик, Керпакевич, Деминчук, Ліськевич, Жеребецький, Данів, Урський II, Кулїба.

Чергові змагання за мистецтво програв знову Пролом, хоч міг виграти, або в найгіршім разі ремісувати. Але й на недільних змаганнях вилізло шило з мішка: Пролом не має в нападі стрільців, які здобувалиб навіть з найдогідніших позицій ворота. Підіграти гарно під чужі ворота і за кожним разом тратити мяч — це ніколи не дасть дружині користи. Треба рішуче стріляти й добувати ворота. В Проломі найліпше ще грав Деминчук у помочі й Семків на обороні. Сама гра мало цікава зі змінною перевагою обох дружин, хоч Пролом мав більше догідних позицій. Одначе напад у компромітуючий спосіб їх не використав.

Пролом II. — Гірка II. 0:3. Мист. Б-кл. Суддя п. Целер. За високо програла резерва Пролому, в якій, як і в I. дружині, немає добрих стрільців. **Б. Л.**

МИСТЕЦТВА ВІДЕНСЬКОЇ ЛІГИ.

ВІДЕНЬ. Вієнна — Рапід 2:2; Ф. Ц. Він — Адміра 1:1; Спортклюб — Вакер 2:0; Австрія — Фльорідсдорф 1-0; Гакоаг — Фаворітнер А. Ц. 3:0; Лібертас — Постспортферайн 1:1.

ПЕРУ ВИСТУПАЄ З МІЖНАРОДНЬОГО ФУТБОЛЕВОГО СОЮЗУ.

Секретар Міжнародного Союзу копаного мяча в Цюриху (ФІФА) дістав урядове письмо від Союзу копаного мяча в Перу з повідомленням про виступлення. Це рішення Перу вяжеться з цьогорічними олімпійськими ігрищами, на яких, як відомо, доручено повторення змагань Австрія — Перу. Цим рішенням почулося Перу покривджене, відступило від ігрищ та остаточно виступило з Міжнародного Футболевого Союзу.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

О. Подільський: ПСАЛЬМИ. Тернопіль 1936. Стор. 87. 16°.

Василь Ґренджа-Донський: ТОБІ, РІДНИЙ КРАЮ... Поезії. Видавництво Т-ва українських письменників і журналістів в Ужгороді, ч. 1. Ужгород 1936. Стор. 48, 16°.

о. Макарій Каровець ЧСВВ.: УКРАЇНЦІ — РЕКТОРИ ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ. Жовква 1936. Стор. 15, 8°.

Roman Fajans: NA FRONTACH ABISYNJI z 38 fotografiami. Warszawa. 1936. „Biblioteka Polska".

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

СТРИЙ: 22. X. год. 3. попол. Голгота. 22. X. Вініцій і Лігія. 23. X. Смерть Нерона — „Камо грядеши?"

ДРОГОБИЧ: 24. X. Вініцій і Лігія. 25. X. Смерть Нерона — „Камо грядеши?"

З Дрогобича театр їде до Тустанович і Самбора.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

КОЗОВА:
21. X. Дівча з Маслосоюзу.
22. X. Лев з Абісинії.
З Козови їде театр до Бережан.

Великий Театр:

Середа, 21. X. год. 7·30 веч. „Пігмаліон".
Четвер, 22. X. год. 7·30 веч. одинокий і останній раз „Модні спазми".
Пятниця 23. X. год. 7·30 веч. „Пігмаліон".
Субота 24. X. год. 7·30 веч. „Пігмаліон".

Кіна.

АПОЛЬО: „Малий ьорд".
АТЛЯНТИК: „Тайна бригада".
ВАНДА: „Жид вічний мандрівник" „Кохаю усіх жінок".
ГРАЖИНА: „Графиня Маріца".
КАСІНО: „Жінка чи секретарка".
КОПЕРНИК: „Пастер".
МАРУСЕНЬКА: „Юдель грає на скрипці".
МЕТРО: „Напад на Конго", і „Азбука кохання".
МІРАЖ: „За хвилину щастя".
МУЗА: „Спокуса" з Марл. Дітріх.
ПАКС: „Катерина" та кольорові додатки.
ПАЛЯС: „Панна Лілі" з Франціскою Галь.
ПАН: „Бавиті".
РАЙ: „Ядя".
СВІТ: „Чортова спокуса".
СТИЛЕВЕ: „Зов крови", ревія „Вулькан гумору".
ТОН: „Пекольне провалля з Б. Джонсон.
УТІХА: „Дорога без повороту" і ревія.
ХИМЕРА: „Малий бунтар" із Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Бемервальд".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 21. жовтня 1936.

Відень (506,8) 12·—, 13·10 Концерт, 16·55, Твори Зальмгофера, Квартет, сопран 19·20 Веселі вокальні квартети, 20·20 Симчкова орх. **Прага**, (470,2) 11·05 Легка музика. 20·15 Альбум давньої школи, пісні Крічки. **Париж** (1648) 14·00 Концерт, 21·45 „Люди з Марока" муз. авд. **Білгород** (437,3) 13·15 Нар. пісні, 21·00 Гумор, 22·20 Камер. музика, **Берлін** (356,7) 17·40 Дуети на віольонч. і форт. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·00, 16·00 Музика. 18·25 Скрипка. 20·15 Розр. концерт. **Мінхен** (405,4) 16·10 Нар. пісні, 18·00 Вес. муз. поп. **Будапешт** (549,5) 13·30 Сп. речіталь 14·00 Скрипка, 17·00 Нар. пісні, циг оркестра, 19·45 Сальонова музика, **Міляно** (368,6) 13·10 Легка муз. 17·15 Концерт солістів, форт., сопран. **Рим** (420,8) 13·10 Легка музика. 20·40 „Фраскіта" оп. Легара.

Четвер, 22. жовтня 1936.

Відень (506,8) 17·35 Спів Прейс тенор. 19·30 „Чар одностроїв" Концерт Георг сопр., І. Петров тенор, 21·00 „Парацельзус" одноактівка Шніцлера, 22·20 Година дістових творів, **Кошиці** (259,1) 17·05 Словацькі нар. пісні. 18·00 Сп. речіталь Поповича, **Прага** (470,2) 17·15 Скрипка, 19·25 Мельодії із звуковиків, **Париж** (1648) 12·00, 13·15 Розривковий концерт, 18·00, 21·45 Театр уяви, 21·00 Танки на форт., 22·45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13·15. 22·20 Нар. пісні. 18·00 Оп. арії, 21·00 Хор, **Берлін** (356,7) 8·30 Концерт, 14·15 Легка музика, 19·15 форт. твори Ліста, 20·10 Вечір танку, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·00, 16·00 Музика, 20·00 „Трубадур" оп. Вердія. **Мінхен** (405,4) 10·00 Нар. пісні, 16·30 **Веселий** концерт солістів, 19·00 Лістові твори, **Будапешт** (549,5) 12·05 Хор, 13·30 Циг. музика. 18·00 Лістові твори, 20·10 „Христос" ораторія Ліста, **Міляно** (368,6) 11·30 Легка музика, 17·15 Вок. концерт, 22·20 Танк. музика, **Рим** (420,8) 13·10 Орх. концерт. 17·15 Кам. музика, пісні, 20·45 „Дівча зі Заходу" оп. Пучінія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 21 жовтня 1936.

5·30 Ранішня авдиція, 6·33 Муз. гр. пл. 6·50 Гр. пл., 7·15 Ран. денник, 7·25 Програма на нині, 7·30 Трохи інформацій, 7·35 Легка музика з гр. пл. 8·00 Авдиція для шкіл. 11·30 Для дітей: Ходи, ходи, скажу тобі казочку, музика з гр. пл. 11·57 Сигнал часу. 12·03 Концерт сальон. орх. 12·40 Гутірка: Квасимо капусту, 12·50 Полудневий денник, 14·30 При чорній каві, гр. пл. 15·00 Господарські вістки. 15·15 Рекламовий концерт. 15·30 Львівські біжучі вістки. 15·35 Популярна музика з гр. пл. 15·45 Технічна скринька. 15·55 Легка музика з гр. пл. 16·10 Муз. репортаж для дітей: Діти, та цвіти (Японська музика). 16.30 Двожак: Віол. концерт оп. 104 з гр. пл. 17.00 Школа поводбрання, громадянська школа. 17.15 У рідному краю Рабіндраната Тагора, гр. пл., 17.50 Стріча з Йос. Конрадом. 18.00 Актуальна гутірка. 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Легка музика з гр. пл.. 18.40 Давній Львів у анекдоті. 18.50 Стан доріг і кишення хлібороба, 19.00 „Пані Кравзова" фрагм. із пов. Г. Наглерової „Кравзи", 19.20 **Мішаний концерт у вик. Оксани Цурковської форт. і симф. орх. (гр. пл.)**, 20.00 Родинні конфлікти, скеч, 20.20 Штравс-Бенацький, знімки з оп. „Казанова", гр. пл., 20.30 Кілька слів про новий літер. сезон львівського радія, 20.35 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.45 Вечірній денник. 20.55 Европейський концерт із Бельгії, 22.00 Шопенівський концерт, 22.30 Легка й танк. музика у вик. орх.; у перерві е год. 22.55 Останні вістки.

Четрер, 22. жовтня 1936

6·30 Ранішня авдиція, 6·33 Руханка, 6·50 Муз. з гр. пл., 7·15 Ранішній денник, 7·25 Програма на нині, 7·30 Трохи інформацій, 7·35 Легка музика з гр. пл., 8·00 Авд. для шкіл. 11·30 Поранок для вселюдних шкіл, орх., рецитації, скрипка, форт., 11·57 Сигнал часу, 12·03 Фрагм. з монархових твор. гр. пл. 12·40 Що треба виминати при комасації, 12·50 Полудн. денник, 14·30 Концерт бажань, 14·57 Господарські вістки, 15·15 Реклям. концерт, 15·30 Львівські біжучі вістки, 15·35 Легка музика з гр. пл., 15·55 Куток гумору, 16·00 Е. Кайзер: Велике попурі істор. маршів, гр. пл. 16·20 Чи я є твій татко? 16·30—17·15 Орхестра, Іза Роль сопран, форт., 17·00 Родя працедавця в Німеччині, 17·50 Про Наполеонові листи до Марії Людвики, 18·00 Актуальна гутірка, 18·10 Спортові вістки, 18·20 Із Масканієвих опер, гр. пл., 18·35 Відчит: „Фредреум", 18·50 Актуальна гутірка, 19·00 Театр Уяви: „Магік чисел" М. Вельопольської, 20·00 Рішення конкурсу на збирання нар. пісень, 20·30 На тютюнових плянтації, 20·45 Веч. денник, 20·55 Актуальна гутірка, 21·00 Твори Шелеговського, музика, спів, 21·45 Орхестра, 22·30 Плити для знавців, 23·00 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

УФОРТИФІКОВАНА НІМЕЦЬКА РАДІОСТАЦІЯ.

Нова німецька радіостація силою 300 клв., яка має заступити дотеперішню станцію Кенігсвустергавзен, буде міститися під землею і буде забезпечена перед можливою атакою з повітря. Лише антена буде знаходитися над землею.

РАДІОВІ ВИСТАВИ У ФРАНЦІЇ І НІМЕЧЧИНІ.

Покищо ще невідомі точні дані про фреквенцію на паризькій радіовій виставі, але можна вже ствердити слабі під оглядом торговельним її вислідй в порівнянні до минулого року.

Причини цього явища є досить зрозумілі. З одного боку — погані програми французьких радіостацій, з другого — слаба боротьба з перешкодами в відборі, які є досить сильні не тільки в Парижі, але й багатьох інших містах.

Телевізія відвідувачів розчарувала. Провід радія стримав у серпні діяльність телевізійної стації і не урухомив її на час виставки.

Зате кількість відвідувачів на радіовій виставі в Берліні дійшла до 250.000, що є результатом дуже добрим, маючи на увазі, що вистава була відкрита безпосередньо після Олімпіяди, яка була подією спеціяльно атракційною, що притягала два тижні десятки тисяч відвідувачів.

В 1934 і 1935 р. кількість відвідувачів сягала до 400.000, але коли взяти під увагу, що виставки минулих літ тривали довше на 2—3 дні, то покажеться, що фреквенція в б. р. була тищою на 20%.

Німецький радіовий промисл має надію, що в найближчому сезоні значно збільшить цифри експорту, бо в минулому році вдалося вивезти тільки яких 100.000 приймачів.

РАДІОХИЖАКИ В НІМЕЧЧИНІ.

Кількість радіохижаків у Німеччині зменшується з року на рік. Однак у другому чвертьріччі ц. р. потягнено до відповідальности 88 осіб, що користали з радія, не оплачуючи абонаменту. 82 особи засуджено на грижни від 3 до 100 марок. В 4-х випадках засуджено радіохижаків на арешт від 10 до 17 днів. Двом молодим злочинцям висловлено судову догану.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.63—89.20, Дол. американські 5.31.50 — 5.28.50 Доляри кан. 5.30.50 — 5.27.50, Фльор. гол. 286.90 — 285.20, Франки фр. 24.81 — 24.67, Франки швайцарські 122.45—121.65, Фунти англ. 26.04 — 25.88, Гульд. данц. 100.20 — 99.80, Кор. ч. 16.50—16,00, Кор. дан. 116.29—115.45, Кор. норв. 130.83 — 129.85, Кор. шв. 134.13 — 134.15, Ліри італ. 25.40—24.40, Марки фінл. 11.48—11.30, Марки нім. 118 — 112, Шил. австр. 93—89. Марки нім срібні 127—120.

Акції.

Банк Польський 113, Ліпьпоп 15.50, Стараховичі 37.50, 36·75. Габербуш 41·50. Тенденція переважно слаба.

Папери.

3 інвест. 1 ем. 66. 2 ем. 66, 5 конв. 53 5 зал. 55·50, 6 дол. 76.50, 4 прем. дол 49.50—49·75, стаб. 465, 470.

Тенденція для пожичок переважно слаба.

Заставні листи.

5 прц. Л. З. Б. Г. 51—54, 4 прц. Л. З. Бк Г. 40—43, 4 і пів прц. Л. З. Бк Гіп. 42—45, 4 прц. ТКЗ. 39—41, 4 і пів прц ГТКЗ. 41—44, 4 і пів прц. БГК. 61—65, 4 прц. БГК. 61—65.

Долярівка 50—52, 3 інвест. 1 ем 65—68, 2. ем. 65—68

Звідомлення збіжевого ринку Центросоюзу з дня 20. ц. м.

Ціни за 100 кг. люзом, льоко вагонстація заладовання:

	льоко ст. заладов.:
Пшен. збірна 750 гр/л 5%	23.50—24.—
Жито збір. 694 гр/л. 3%	16.75—17.25
Ячмінь пошн. 621 гр/л. 4%	18.50—18·75
Овес легко задош. 444	14.50—14.75
Овес не задош. 456	15.25—15.50
Гречка 10%	23.00—23.50
Кукурудза жовта	17.25—17.50
Кукурудза червона	19.00—19.25
Коноп. сімя	29.75—30.00
Соняшникове сімя	31.00—31.50
Фасоля Корона руч. виб. з м.	55.00—55.50
Фасоля „Різен" руч. виб. з м.	42.00—42·50
Фасоля шмальц. руч. виб. з м.	40.00—40.50
фасоля краса рафована	26.00—27.00
Фасоля цукр. ручно виб.	30.00—31.00

Тенденція на збіжжя зниżкова, на фасолю і олійні насіння удержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 20. жовтня н. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0.15 „
1 к. яєць	4.50 „

Тенденція на масло та молоко сильна на яйця зниżкова

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 20. X. н. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курки І. кл., товсті, без остріг, щойно від 1.70 кг. вгору	1.05 зол.
Курята І. кл. біло й жовтоніжки щойно від 0.80 кг. вгору	0.85 „
Качки товщеві І. кл. щойно від 1.80 кгр. вгору	1.00 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймається.

ОПОВІСТКИ.

На Рідну Школу зложила зол. 25.— Спілка Мінеральний Живець „Черче" у Львові замість вінка на домовину бл. п. інж. Юліяна Нижанківського. 2928а

На Рідну Школу зложили Вп. Ірина Погорецька і м-р Антін Луцький із Самбора 20 зол. замість повідомлень про їх вінчання. 2928

ОГОЛОШЕННЯ.

Солтис громади Уличне, волости Стебник повіт Дрогобич, діючи на підставі ухвали громадської Ради з дня 27. IX. ц. р. повідомляє оцим, що громада Уличне продасть на публичній лїцитації мурований будинок невикінчений, покритий ... хвіякою з вимірами 2 X 1 метр ... враз з будівельною парцелею.

Громадська Рада застерігає собі право вільного вибору оферента, без огляду на представлену ціну.

Речинець вношення оферт до дня ... жовтня ц. р. Ближчі інформації дає солтис громади Уличне.

Уличне, дня 15. жовтня 1936 р.

Солтис громади: Савчин Георгій

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10